

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadónál (a Beimelféle nyomdában, aldunásor, Piáristák épülete) 1-ső júliustól pedig országton Kunewalderházban a kiadónál, vidéken a k. postahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre. Budapestre házhozhozardással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapestre 2 ft 30 kr. vidékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizettetik.

Nincs nyomorúbb dolog a hízegésnél.

A Közlönyben egy alávaló hízegő, a baranyai követválasztásokról referálván, ezeket mondja: Némelly elégedetlen gr. Bathányi nevével szakadást akart előidézni: azonban a nép nem találván magát érdemesnek arra, hogy a miniszerelnök által képviseltessék, az ármányt kikerülve megmaradt Madarász József mellett.

Ílyet még a világ soha sem hallott.

És kérdják e rabszolgalelkű embertől. Ugyan például micsoda érdemeket kell vala tenni a népeknek, hogy méltó legyen rá, hogy egy miniszerelnöktől képviselheessen?

És mivel különb egyik kerület a másiknál, különösen a midőn mindenütt a népszám vétetett alapul a követküldési jognak.

Szeretnők hallani e csuszó mászó léleknek őszinte feleletét.

Részünkről pedig ezen szerencsétlen farujásnak annyit mondunk: hogy előbb lesz az igaz: hogy a föld kerekéségén nem található egy ember sem, ki érdemes legyen a népet valódiilag szólva képviselni, mint sem, hogy létezzék nép, melyet képviselhetni a világnak legelső embere is kitűnő szerencséjének ne tarthatná.

Biz ugy, uram, hallja maga.

Pif páf, pif páf, pif páf.

Mi az? micsoda lárma. Valami új kraval, zendülés, revolutio?

Jaj jaj... oda vagyok, tolvaj, haramia gyilkos zshivány, rabló....

Ez rettenetes spectaculum.

Ílly zavart, és csattogó kiáltások verék a léget tegnap a Nákóházban melly vagyon a Dunaparton szemközt az épülő láncziddal.

És az udvarra, s a folyósókra sokan csödülének, nagy bámulva a puffogó jelenetet.

De hát mi történt. Csekélység. Eő, gondolom, nagyméltóságú, vagy plane excellentiája kis csoltói, ragályi Ragályi Tamás a főméltóságú hét-személyes főtörvényszék közbirája saját országos kezeivel kocsisát amugy isten igazában kegyetlenül megverte.

Eő excellentiája e tettet, jelenleg feltesszük róla, igen bánja.

Sőt ohajtja, hogy inkább kocsisa verte volna őt meg, mert abban semmi szégyen nincs, ha a műveletlen ember valakivel erőszakoskodik.

Hanem hogy egy septemvir...

Ah, ah... ez piquant egy anecdota... ez átmege három generatióra.

A többi septemvir polgártársainkat pedig komolyan intjük, és figyelmeztetjük, hogy egy ne tán hevesb törvényszéki vita alkalmával Ragályitól drey Schritt vom Leib legyenek, mert illyetén keserű példákából okulva semmiről sem lehet jót állani. —

Ah, az igen magasztos jelenet volna, ha az utczai publicum egyszer látná, hogy Ragályi az egész szeptemviratust a királyi curiából ki felé botozza. —

Pest június 24.

Denique csak a magyarnak mindig az a sorsa, hogy neki kell a rövidebbet huzni.

Jellachich, a kicsapott bán, ki már ministeri rendeletekben, hivatalos és félhivatalos czikkeiben lázzadónak és felségsértőnek nevezetik a király elébe akar bocsáttatni.

A lapokban már említve volt azon botrány, hogy Jellachich magát igen magos helyekről jött utasításokkal védelmezi

Ennek folytán a hiv Jellachich folyó hó 17. Ferencz Károly valószínű trónörökösénél udvarolni akart.

Ez ha megengedetett volna, közbotrányt okozandhatott; a gyanakodók serge azt mondta volna. Ahá, számolni akarnak együtt! még is kell

lenni valaminek a dologban, nincs ott füst a hol tűz nincsen.

És illy körülmények közt mit tesz a király oldala melletti miniszer Eszterházi Pál?

Először is nagy táblabírói páthossal declarálja hogy primo: ő Jellachichsága mint horvátországi bán, és a törvénytelen tartománygyűlés által küldött választmány elnöke el nem fogadtathatik, secundo: hogy ha mint báró Jellachich akar udvarolni, a főherczeg, kiről a horvát hírlapok álnokul azt hirdetik, miszerint báró Jellachich Józsefet, különös pártfogásával biztatná, egyedül az emhített magyar külügyminiszer jelenlétében fogadja el.

Eszterháznak ezen kívánata meglehetősen határozott alakban tűnt fel, nem mintha másként is még erélyesben nem viselhetne volna magát, hanem csak olyanforma, minőt várni lehet a régi rendszerből kikapaszzkodni nem igen tudó herczegtől.

De uram fia, mi történik. Eszterházy, ki e kívánatától is eláll.

Jellacsics fenyegetőzik, hogy majd így majd amugy, hogy haza megyen, s erre a beszédre Eszterháznak a vére lefut a csizmaszárába, s oda rohan Ferencz Károlyhoz s capacitaltatja magát, s Jellacsics, mint Jellacsics audientiat kap.

Mi fog ebből következni?

A gondolkozni szeretők azt fogják mondani magukban. Hm, hm, mégis csak furcsa. Jellacsics nem mer a magyar korona valószínű örökösével Eszterházi előtt beszélni. Vagy legalább Jellacsics uramnak és Ferencz Károlynak volnának olyan beszédkéik egymással, melyet nem akarnak a magyarnak orrára kötni.

Eszterházy állhatatlanságával compromittálta az elvet és az ügyet.

Compromittálta Ferencz Károlyt, a magyar korona valószínű örökösét.

Ijesztgessük a népet egy kicsit a muszkával.

Táblabírópárt! Olvasták e önök, mi van az Oesterreichische Zeitungban? —

Csak az, hogy az orosz gárda parancsot kapott a porosz határok felé indulni, csak az, hogy 100,000 nyomul Dánia miatt Posenbe. Lengyelországban már 240,000 muszka van.

A hír nagyit az igaz, hanem ugyancsak jó volna, ha a horvátokkal tisztába volnánk. Ha lecsendesíthettük volna ez előtt pár hónappal könnyen, mint a Pesti Hírlapban olvassuk, lenne most a dologból egy bevégzett tény, — most pedig egyetemcs szláv háboruba keveredhetünk.

Bizony sokká látjuk át, hogy a bizalommal koszoruzott ministerialis politika egy fakóvát sem ér. —

Pest jun. 24.

Elvégre láttunk valami tetteges bizonyítványt arról, hogy a fellelkesült nemzet erejét a kormány használni indult.

Önkéntes hadtestünk két zászlóalja ma indult el Pestről Kanizsára.

Az elválás leverő és vigasztaló volt.

Le verő, mert hazánk sorsának képe most e tetteges fellépés által, e hosszú készülétek utáni első lényeges megindulásra tünt fel szorongó kedvünk előtt valódi és meghazudtolhatatlan komolyságában. És vigasztaló volt ez elválás, mert látva ama derék fiukat, kiknek szeméből a hon-szerelem önzéstelen tüze lobog ki, reménytel tölt el szívünk, hogy ennyi hű polgár ennyi nemes lelkesültség mellett Magyarország jövődjére kérdés alá nem jöhet, mert hitünk erősödött, hogy szent ügyünk diadala kétségbe vonhatatlan.

Az új tért a magyarok istene nagyszerű ünnepekre teremté.

A mai is itt tartatott.

A nemzetország és utiasan felkészült önkényeseink foglalják el már korán reggel a roppant négyszögöt. A két új zászló egy kocsihoz horoztatott körül a nép örömrivalgásai közt. A miniszter elnököt, ki egyszínű atilában s csinos pörge kalapban jött elő, s a hadügyminisztert tiszti karával együtt hangos éljenezés fogadá. A csapatok feletti szemle végeztével megérkeztek a két felszentelendő zászlók keresztanyai.

Kik lehetnének ezek mások mint azon két leányai hazánknek, kik minden szépnek nemesnek és nagyszerűnek szüntelen élén állottak; kik aristocráták voltak, de a szó nemes és valódi értelmében, kiket büszkék vagyunk magunkéinknak nevezhetni? Kik lehetnének mások mint gr. Battyáni Lajosné és Károlyi Györgyné, a nemes testvérpár. —

Megjelenésükre kitört az éljenezés s elkezdődött az ünnepély. Rövid ima után, a zászlók felszenteltettek s a keresztanyák által adott szalagokkal ékítették fel. Az első két szegyet, a két nemes hölgy veré be, a h a z a n e v é b e n, a többit a miniszterek s több különböző állásu polgártársak vették be, az alkotmány, király, ifjuság, radical kör stb. nevében. Ez után ment véghez az alkotmányra esküvés, s az egészet bezárá hadügyminiszterünknek egy szabatos rövidséggel tartott buzdító beszéde, mely a legélénkebb elégtelenség jeleivel fogadtatott. —

Az új térről az 1-ső zászlóalj, a rájuk váró gőzöshöz indult, a 2-ik zászlóalj pedig a vasutra ült. Mi az elsőket kísérik. A Duna partjait ellepő tömeg roppant volt, az ablakokból hölgyek tekintettek alá, s lobogtaták kendőiket, az éljenezés majdnem folytonos volt, s midőn a gőzös, — mely két más hajót vontatott maga után — megindult; a látvány valami oly fenséges és nagyszerű volt, melyet leírni képtelenek vagyunk. Elhagyott szülők, rokonok, barátok, kedvesek siro és lelkesítő szemei kísérik a távozókat. Az anya magosra lobogtatá fehér kendőjét távozó fiának, a barát és kedves egy nyugodt, de mélyen érző tekintettel,

bucsuzék: „isten veled! az ég áldása rajtatok! a magyarok istene vezesse karjaitokat! győzelem vagy halál!“ kiáltások tölték el a léget, egy nagy s majdnem érthetetlen morajba olvasztva, a folytonos és kölcsönös éljenezések által.

És mi is utánnatok küldjük szives ohajtásainkat.

Legyetek mindenk előtt magyarok, és legyetek hivatástokat értő polgárok.

Gondoljátok meg, hogy a historia muzsája fel fogja jegyezni az első valódi magyar ezredek fiainak neveit. Vigyázzatok, hogy a neveiteket magában foglaló lapra örömmel és lelkesülten tekintessen az utókor.

Legyetek rend- és fegyelemtartók, mert csak így juthattok célhoz, csak így tölthetitek be szép helyeiteket.

Járjatok békével! isten a magyarok nagy és hatalmas istene áldjon meg titeket!

Csernátóni.

Közöljük itt a hevesmegyei bizalom szavazó küldöttség egyik tagjának nyilatkozatát.

A nyilatkozó szerint Hevesmegye a jelenlegi kormányt addig, míg az a törvények tiszta utain halad szívverével is oltalmazandja.

E phrasis elítélte a deputatit.

Mert ha csak annyit kívánunk a ministeriumtól, hogy törvényt ne sértsen nem sok szavunk van ellene.

Ezt Apponyitól s a cancelláriától is megvartuk. Most arról van a szó, hogy készülétek tétesenek mi által bár honnan jövő veszélyeknek míg nem késő ellentálassunk.

Heves megyének domesticus szempontból a bizalom szavazására elegendő oka.

Ámde magasabban kell felfognunk helyzetünket.

* * *

Pest, június 23-án.

Mielőtt e város palotáit elhagynám, polgári kötelességemnek érzem hirlapok (a mely hirlapok, barátai a nyilvánosságnak, ezen cikkemet: lapjaikba iktatandják.) útján kinyilvánítani azt, hogy mi indokolta főképen Heves megye közönségének ama, még mult majus hó 13-án hozott, határozatát: mely szerint, minden, a nemzet kebelében létező törvényhatóságok s városi községek egygyetértésével, a magyar selelős független ministeriumnak bizodalom szavaztassék, s egyszersmind kifejeztessék az: hogy a nemzet, a jelenlegi kormányt addig, míg az, a törvények tiszta utain halad, ha a szükség úgy kívánja: szívvetével is kész leend oltalmazni, és fenntartani.

Mi volt ezen határozat főindoka, leirom azok felvilágosítására, kik ezen mulasztathatlan polgári kötelesség teljesítéséből valami kártékonyságot képzelnek kifejlődni; ... kik össze vissza rágal-mazzák a megyét; mely szellemi, s anyagi erejét. ernyedellen, s példás hazafiai buzgalommal arra használta fel: hogy a nemzet testét már már hervadásba hozó rablánczok szerte szaggattassanak, a bebörtönözött gondolat, és érzelm örökre kiszabadíttassék, ... hogy az annyi millióktól megátkozott, s a nemzetet már már halálos veszélybe döntő, bureaucraticus kormány romjain, magasán épülhessen fel a szabadság szent temploma.

Figyelmezzetek!

Leírhatatlan ama boldogító érzelm, mely megyénk minden jobb gondolkozásu, s érzelmű lakossait áthatotta akkor: midőn értésünkre estek a világhírű martziusi események.

Nem volt polgár: kinek ekkor örömköny nem uszott szemében; nem becsületes ember, ki rajoskodó pietással nem kiáltotta: „a magyarok istenére esküszünk! ... rabok többé nem leszünk!“

S midőn meghallottuk azt: hogy a kormányon azon férfiak ülnek, kik ez annyi viharokkal megküzdött nemzet érdekében, párállan hazafi elszántsággal, s óriás szellemű erővel küzdöttek, lelkünket kimondhatatlan öröm folyta át.

Biztosítva hittük kivívott szabadságunk életét. Ámde e hit édes nyugalma, csak hamar felzavartatott.

Értessítettünk arról, hogy az izraeliták, kiket nemzetünkhez már már számtalan érdek s rokonszeny csatolt, némely bujtogatók közbejárása folytán, üldöztetnek, ... vérig kizoztatnak, s kiraboltnak. —

Hallottuk, hogy sorkatonaságunk nagy része ellenünk, nemzetünk ellen ingereltetik; egy része pedig arra tanítatik, hogy miképen lehet nemzet életet gyilkolni, s szabadság bajnokokat öldökölni. —

Értessültünk a budai orgyilkolásról.

Hallottuk Tikkelmont, Metternich, Radeczky, s több számtalan nemzetátkok működéseit. Értessültünk Jellasic, a kigondolhatatlan kinokra méltó pártütő, cselekvényeiről, s annak indokairól.

Tisztán állott előttünk az orosz jelleme.

Láttunk körünkbe szomorú elcsüggedt arcokat kiknek tulajdonosai vérző szívvel váltak meg urbéri haszonvételeiktől.

Hallottunk botrányos káromkodásokat azok ajkairól: kiknek szép, kedves, és sokszor igen hasznos ősi jogát, tönkre silányította a qualificalionalis törvény.

Hallottuk a bécsi eseményeket, s azt: hogy milly tartalmu levelkék találtattak némely pipa-szárlábu, s megnyírbált tartalmu sváb uracsok asztal fiókjaiban!

Mindent hallottunk, és lelkünket mély aggodalom lepte meg.

Tudtuk: hogy a német soha sem volt igaz barátja a magyarnak. Tudtuk: hogy hamarabb össze ölokezik a gellért hegye a lomniczi csucsos, mint a német kardot ránt a mi érdekeink mellett.

Tudtuk: hogy a megbukott kormány tagjai, minden kigondolható aljasságra képesek vetemülni azért: hogy vissza rabolhassák ama bitortott hatalmat, melynek mérges kifolyása, már már végenyészetre kárhoztatta a nemzetet.

Tudtuk: hogy gyilkolás bujtogató, s a pokol minden ármányai felhasználtnak némelyek által azért, hogy kilűrő buzgalommal megalkotott kormányrendszerünk megsemmisíttessék, ... tagjai örök tétlenségbe helyeztessenek s a megbukott átkos kormányrendszer ismét nyakára hághasson a magyarnak, s kinterhes rablánczokat verhessen annak mocsoktalan szent kezére.

Mindent tudunk, mindent megfontoltunk, ... s a megye részéről határozatba jött, komoly, s hetedhét országra szóló bebizonyítása annak, hogy a népek milliói, a jelenlegi kormány iránt bizalommal viseltetnek; ... ha kell: annak elleneivel szembe szállanak, s szembe szállva, megmentik azokat, s általok a hazát.

Csalatlan hitem szerint tehát nem áll azon rágalom, hogy Hevesmegye közönsége azért jött fel Pestre, hogy a marciusi napok derék hőseit, compescálja, capacitálja, bakba kösse, szögre akassza, megnyuzza, megspékálja, bőréből táblabírói diplomát készíttessen, s végre husát megfőzze, megpaprikázza, s azzal Pesten, jövő hó július 2-án ezt, vagy amazt a németet királyilag megvendé-
gelje. —

Nem állanak ezen, s még több illy a városban immár nagy részt elterjedt gyermekes koholmányok. —

Hevesmegye, elismeri az ifjuság érdemeit.

Tudja: hogy azok a helyett, hogy vétkeknyműséggel eljátszanák a hazát: megfogják azt oltalmazni.

Hevesmegye tudja, hogy fiatalok voltak, s fiatalokból lettek Sparta hősei, s a világ megváltói.

Hevesmegye tudja ezt, és hiszem, hogy vészenben úgy mint nyugalomban: páratlan barátja a lelkes ifjuságnak.

Hevesmegyét, csak az gyanusíthatja, ki nem kisírtette őt figyelemmel, az eseményeket, s az ellenzék harczeit; ki Heves szellemét ismeri, az tudja, hogy Hevesmegye a hazáért élni tudott, s azért meghalni bátor.

Hevesmegye tiszteli a királyt, bízik a kormányban, szereti és imádja a hazát.

Hű öre a törvénynek, és a koronának.

Azonban tisztelete addig tart, míg annak alapja össze nem roskad. Bizalma határt ér és elhal: mi-helyest rosz akarattal találkozik. Csak szeretete örök, és változhatatlan.

A törvényt, ha túl éri korát, szerte tépi.

A koronát, ha annak fénye vakít, s lát örvendve, teljes gúnyjal mosolyog a nemzet arczára; ha annak hiru ragyogása, csak a hátramaradás, és kiskoruság gyalázatos szövétnekét fogja képviselni: a kuczköba hajintja.

Hevesmegye kizárólagosan csak a honnak él, s hitem szerint egyetértés legfőbb óhajta.

Mert most, ki az erőket szétszaggatja az átka a nemzetnek, gyilkosa a viruló szabadságnak.

Legyetek tehát méltányosak, s ne rágalmaz-
zátok Hevest.

Erdélyi József.

Esztergom, jun. 21.

Szerkeztő!

A megye mindkét választó kerületében tegnap volt képviselő választás.

A játhi kerületben Zsitvai József nyerges, ujfalu-
si telkes gazda választatott Huszár Zsigmond m. alispán ellenében nevezetes többséggel kö-
vetnek.

Huszárt ingatagsága ejtő el, a bizottmányban nyilván kijelenté, mikép követ lenni nem akar, s mégis választás előtti napon kiküldő futárjait, a nép megtestesült auctoritását, egy szolgabíró és esküdtet, hogy capacitálják a népet.

A nép szive nem tő, mellyben ha felzavarják, könnyen lehet halászni.

A nép megtartá eredetiségét, szavával nem szokott habként játszani.

Ő is az állhatatos jellemeket szereti. A meg-

választott képviselő talpig becsületes ember, mi-
után Huszár uram ünnepélyesen leköszönt, ne-
hogy helyi érdekek szaggassák szét az olly szük-
séges egyetértési kötelékeket a nép között, az
„ifju Esztergom“ lépteté őt fel követ jelöltnek, ő
radical.

A köbökuthi kerületben Varga Benedek vá-
lasztatott képviselőnek.

Azon hirre, hogy ha megválasztatik Varga
követnek, nem lesz többé főbíró, még a népszerű
Besze név irányában is seregenként tódult a nép,
reá voksolandó, s megválasztatván, csak hogy an-
nál bizonyosabban megszabaduljon 8 hosszú évig
türt basájától, a helyettesítést tüstént létesíteni
akaró, míg a más rész élete lefolyt napjait kezdé
rajzolgatni, hogy a nemzeti gyűlés is reá ösmér-
hessen.

A követválasztás előtt már visszaélési vádak-
kal léptek fel ellene hivatalosan, a nyomozás, mint
értesülve vagyunk, csak 24-kén fog elrendel-
tetni. —

Szegény nép, mit érdemeltél te istenektől,
hogy nemzeti léted nagy templomába, az első na-
pon mindjárt illy embert kell küldened, hogy há-
lát adjon alkotmányos létedért, és imádkozza a
szabadság napját reád, kinek látása is borzadást
idézett benned, s kinek nevét még gyermekeitek
is csak félelemmel említék, s eresztik ki ártatlan
ajkaikon.

Béla.

Veszprémből irják:

Szerkeztő!

A követválasztási intrigákról egy gyönyörű
példánnyal szolgállok.

Igen?

Tessék!

Ön lapja egyik számában azt olvasám: „lép-
jen fel a fiatalság erélyesen szónoklataival, s mű-
ködése nem marad sikeretlen.“ — Nehány radi-
cal fiatalok lelkektől áthatva, s a felszólítástól buz-
dítatva a Veszprémmegye Somlyó vásárhelyi vá-
lasztó kerületben, a derék magyar nép körében
keresvő pártolást, a nép kedvelt írója „Vas Gere-
ben“ mellett okokkal küzdve felléptek.

S mondhatom szép sikerrel!

Az első napokban majd minden ember a nép-
ből kedveltje mellé nyilatkozott.

De ennek két óriási hatalommal kellett küz-
denie.

Egyik a fanaticus papság, kik mindent elkö-
vettek jelöltek mellett, másik egy még a deprav-
ált nemességtől megválasztott három bíró s em-
berek, kiknek fejük egy büdös krokodil, kinek
tarka bőrét a multkor ön lapjában ugyan megczí-
rógató Parlagi komám, hogy most annál jobban
rugdalhasson jobbra balra.

Ezen két pártnak jelszava: „Vas Gerebent
minden módon megbuktatni.

Kérés, fenyegetőzés nem hibázott.

Ez utóbbit megszokva a nép, ő sz. papságok-
nak, s bíróságoknak ellenmondani nem mert.

A klerus Pap Jánost jelelte ki.

A sok szép tulajdonnal bíró nemesi rend, Tóth
Lajost egykor togatust, most superintendentiona-
lis ügyvédet akaró.

De most ez is bukott.

De a dologra.

Három párt állt szembe, legfőké a vallások
ürügye alatt felizgatottan ketteje.

Páristák, s a papság Pap Jánost, a táblabíró-
szolgabíró-basák és reformatusok Tóth Lajost, a
nép érettje Vas Gerebent.

A két első szörnyen ingerelve volt, ez utóbbi
ellen már megjelenéseiken sok gunyalt dadog-
tak, a többi között ezt is hallottam:

Nem érett meg a kender,

Nem kell nekünk Gereben.

Mire igen elmésen Vas Gereben emberei így
feleltek:

Nem érett meg az ember

Azért nem kell Gereben.

Mikor látták Vas Gereben emberei, hogy ama-
zok összejátszanak az ő megbuktatásukra, akkor
kikerülték az ingerültséget s a hely színéről ha-
za menének.

S így ott maradván két pár felizgatottan bosz-
szuszonjasan lelkeik dühét egymáson onták ki.

És ekkép lön elválasztva Pap János, kinek
követségét vérnyomok, s megszagott ruhada-
rabok kísérik.

Szerkeztő!

E két kérdésre feleljen nekem.

Ha, ugyan mit érdemel azon papság, ki illy
nehéz időkbén nem szünik a különben csendes
nép közt a fanatizmus ördögeit terjeszteni?

És azon cortes tömegetől az özönvíz előtt meg-
választott tisztikar, ki a maga érdekeiért a nép
érdekeit a nép által akarja elnyomatni maradhat-
e tovább azon polczon, mellyről olly büszkén ka-
csingatnak alá!

Kérem legyen ön szíves pár csillagocskával
nekem e kérdésekre válaszolni,

Lelkem örült, mikor Vas Gereben népe a
hely színéről eltávozott. Egy barátja nevében
megköszöné a bizalmat, mellyet az ösmeretlennak
adtak, a nép sirt örömeiben, s azt mondá:

Ő azért a mi emberünk marad!

Tehát Vas Gereben s Tót Lajos ellenében Pap
János a követ.

Hazám lelkes fiai! ha az embert eltűrték is,
az országgyűlésen figyelemmel kíséritek őt,
mert ő olly buzgó pecsovics, hogy ezelőtt két
héttel is azt mondá: ha a fene megesz is mindent,
de a régi rendszerre vissza kell tértünk.

Honfi.

Mimosák.

— A hevesi fényes deputáció immár vissza-
utazott. Hiteles kulföböl állíthatjuk, hogy nagy
terjedelmességgel bizalommal tölt podgyászai szá-
mára Szolnokon egy separat traint kellett fizetni. A
b a g a g e egy része ugyan — minden elővigyá-
zat daczára is — elveszett, de a többi meg ma-
radt bizalom a ministeriumnak lelkiösmé-
tesen átnyújtott úgy, hogy a deputáció tel-
lyesen bizalom nélkül ment vissza.

Csernátoni.

Körösről írják.

Martius 15-ke lapjaiban két cikkelynek is jutott már hely csekély személyem részire, ha fontosabb tárgyak ki nem szorítják, kérem szerkesztő urat adjon helyt e harmadiknak is.

N.Körösön történetesen én választattam el követnek, s mint a 84 számban közölt cikk írja, részemben voltak a tisztviselők, nemzetőrök, s a választó nép tömegestül, ellenem volt csupán a bukkott aristocratiának egy része, kik midőn céljok elérésére minden eszközt megkísértve sikert nem reménylhetek, követ választást megelőzőt éjjel Nyáry Pál tisztelt nevét állították fel a nép jelöltjei ellenében, de a nép nem hitt a szándék tisztaságában, s Nyáry Pál illy rögtönzött kitűzését csupán cselogságnak tekintette, mert ismerte a pártot, melly mióta az emlékezet adatokat szolgáltat, minden lehető alkalommal mindent elkövetett a nép érdeke ellenében.

Ha ön Pestmegye gyűlésein martius előt megfordult, ismerheti a N.Körösi közbirtokos cím alatt; pártot, és Szentkirályi és Kossuth választásai történetéből adatoknak jöhet nyomába mellyekből meg fog győződni, hogy soha ellenkezőbb elemek nem egyesültek, mint midőn a N.Körösi aristocratiák ön lapjait vennék fél organumul.

Egyébiránt a személyem ellen felhozott hamis rágalmakat: a bosszúállás nyomorult kifolyásának tekintve, azokat egyszerűen visszautasítom, és a cikk íróit a személyeskedés térére nem követem; s csak azt jegyzem meg meg önnek csipős észrevételére, hogy egyáltalában nem vagyok elég hiu s arrogans, azt hinnii, mintha én Nyáry Pál felett győztem volna, sőt Nyáry vezérsege alatt minden jó ügy mellett közlegénykedni, s általa és vele győzni a lappangó pecsovicsok, reactionalisták, képmutatók ellenében legfőbb dicsőségemnek fogom tartani.

Tanárki Gedeon.

Torna vármegye megválasztott képviselői:
Gedeon János és Soltész János.

Curiosumok.

A mit láttam, a mit hallottam.

Pestvármegyében fekszik Pest város. Pest városban tisztujítás volt. A tisztujításon történtek, a mint következik.

— Ballagtam a constitutionalis kaszárnyába, előmbbe iramlík egy drótos tót által vezetett Vertumnia, és hápogott ekképen: uram! ön választó, látom a jegyet kezében, az isten áldja meg, szazzon fiamra.

Jól van rá szavazok — mondám — csak hogy szabaduljak tőle. De még nem is tudja nevét, az én fiam Herunterreissender Filibert, ein pesther Kind, két éve, hogy irnok.

Mentem, jött egy másik, akkor azt kapta elő. — Egy vékony dongáju uri ember megrohaant a másik szegleten, kedves uram öcsém ismeri Blaubarth Redut fiamat, legyen mellette, mindig ingyen fog expedálni.

Alig mentem husz lépésre akkor az anyja kapott nyakon, s hasonló modorban ajánlotta fiacskáját. Kotzebue talán ezekből tanulta mi az az Ausbruch der Verzweiflung.

— Az udvarban egy hosszú bajuszu polgártárs oszlogatá a kijelöltek jegyzékét, s így informálta a népet: tessék kérem Mácsik Lajosra szavazni, a testvérem fia mindjárt meg is jegyzem. S Mácsik Lajos nevéhez egy keresztet rajszolt.

No de rá is vetette a keresztet, meg nem választották.

Mégis jó, ha az embernek hosszú bajuszu nagy bátyja van!

— Remélem, ön H-ra fog szavazni; tudom, hogy udvari vargája! Was Halazi, már, addig is sok a magyar, Begefi, Tödösi, Hórvád, nem adhatom rá szavamat, warum nennt er sich nicht lieber Fischer!

Pajtás ki ne hagyj, mondá egy inkább sárga mint szöke, inkább másfél öl mint másfél rőfnyi tubákszin kaputos ingyenélő.

Dehogy hagylak, csak az a baj, hogy annyi a kapacitás köztetek nem tudok választani se.

Igaz, sok kegyetlen kapacitás volt kijelölve.

— Nizsalovszky ur érzékenyen panaszkodott hogy főjegyzőnek candidáltak, holott csak aljegyző akart lenni, másnak meg ellenkező panasza volt. Se baj, jön a cholera. Lesz vacantia elég.

— Volt már ön szavazni? Nem is megyek oda pokolba az üllői utra. Jöjjön amice, kiviszem fiakeron, csak rám szavazzon. Megyek.

Igen, de vissza is hoz? Versteht's sich.

Hanem szavazás után a rókalyukba megyek reggelizni, s pénz sincs nálam.

Mit se tesz, van nálam.

S Fridenmaushochspitzer ur kivetetett.

Ez épen olly szerepet vitt, mint mult országgyűlés alatt egy fél szemüveges gróf kit Bécsben a fogadóbul kiváltottak, s levitték a Dankadresse ellen hasardirozni.

Micsoda polgártárs ön, Kovács Laczit kitűrtelte? Warum den nit gör ther is a Judenfreund.

Szerelmes atyámfiai, ezt egy kikeresztelkedett ujonsült keresztény mondta.

Alig három hónapos juha a mi aklunknak, már Spiessbürger.

Az a spiessbürgerség az ördög tudja ragad mint a kullancs.

Vannak dolgok, mellyek, mondá Irinyi s igazza vol, mert voltak tanácsnokok is, a kik nem candidáltak.

S ezt mind Irinyi főnebbi arány szavainak tulajdoníthatják.

Pediglen.

Hirdetések.

Kiadó lakások.

Pesten a fő uton (Hochstrasse) 30. sz. alatti ujon épült házban Csernovich háza általellenben, első emeleti 14 díszelt szobák 900 p ft bérért 2ik és 3dik emelet, osztályosan is 8, 7, 6, 5, 4, 3 és 2 szobákból álló lakokra osztva, azonnal kiadandók.

Magy. közép- ponti vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus

20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé	személyvonat reggeli 6 órak.
" "	tehervonat délben 11 ó. 45 p.
" "	személyvonat délután 2 ór
Szolnokból Pestre.	Tehervonat reggeli 3 óra
	45 perc.
" "	Személyvonat reggeli 6 óra
	25 perc.
" "	Személyvonat délután 2 óra
	15 perc.
Pestről Vác felé	reggel 6 óra 30 perc.
" "	délután 2 óra 30 "
" "	" 5 " 30 "
Váczról Pest felé	reggel 8 órakor
" "	délután 4 "
" "	" 7 "

A magyar középponti vasut igazgatósága által.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete). — A vidéken a postahivataloknál.
EGYES SZÁM ÁRA 3 KR. PP.

Felelős szerkesztő Pál Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László.